

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

هماره
۱۷ اپریل ۲۰۲۰

مبارزه درمان درد هاست! به یاد رفیق جانباخته هلین بولک

در روزهای اخیر همه جا صحبت از یک زن مبارز است که بعد از ۲۸۸ روز اعتصاب غذا علیه سیاست های ضد خلقی رژیم حاکم بر ترکیه، در "خانه مقاومت" در منطقه Kucukarmutlu ستانبول، جان باخت. هلین بولک (Helin Bolek)، یکی از اعضای گروه هنری انقلابی، "گروه یوروم" بود که از ماه جون سال گذشته (۲۰۱۹) به همراه همکار دیگر خود ابراهیم گوکچک، گیتاریست این گروه هنری (از ماه مه ۲۰۱۹) دست به اعتصاب غذا زدند.

هلین که در نومبر ۲۰۱۹ بعد از دو سال زندان کشیدن آزاد شده بود، در جریان اعتصاب غذا، خواستار خاتمه دادن به حکم بازداشت و دادگاه رفقای خود، رفع ممنوعیت اجرای کنسرت های گروه یوروم و همچنین پایان دادن به یورش های پیاپی به فرهنگسرای "ادیل" مرکز هنری گروه، شده بود. پاسخ دولت فاشیستی ترکیه قایل شدن این شرط بود که اعتصاب غذا باید ابتداء متوقف شود و سپس می توان در مورد خواست های شما صحبت کرد! سپس مأموران حکومت آن ها را به زور به بیمارستان بردند تا اعتصاب غذای آن ها را بشکنند، اما موفق نشدند و این رفقاء پس از یک هفته به دلیل امتناع از درمان، در شرایط اعتصاب غذا دوباره به "خانه مقاومت" مرکز این گروه هنری بازگشتند.

لازم به ذکر است که اعتصاب غذا برای چپ‌های تُرک و کُرد یک سنت مبارزاتی است. ۲۰ سال پیش هم تعدادی از فعالان چپ در اعتراض به دیکتاتوری حاکم بر ترکیه و دفاع از زندانیان سیاسی، دست به اعتصاب غذا زدند و سرانجام توسط پولیس فاشیست ترکیه با هجوم آن‌ها به محل اعتصاب، به قتل رسیدند.

هلین بولک برای آزادی هنر، آزادی بیان و آزادی رفقای زندانی خود مبارزه کرد. این خواننده ۲۸ ساله در اصل از شهر کُردی دیاربکر در جنوب شرقی ترکیه آمده بود و بیشتر عمر خود را در ستانبول گذرانده بود. وی به گروه یوروم پیوسته بود تا همراه با آنان با خواندن سرودهای سیاسی به زبان کُردی و تُرکی، صدای حق طلبانهٔ مظلومان باشد. دولت فاشیستی حزب حاکم عدالت و توسعه، فعالیت‌های فرهنگی در ترکیه را سانسور کرده است، به ویژه فعالیت‌های مربوط به زبان کُردی را.

واقعیت این است که خلاف اراده و تصمیم استثمارگران و حکومت‌های شان، هنر انقلابی را نمی‌توان ممنوع کرد. گروه یوروم ده‌ها سال است که صدای همهٔ مردمان مظلوم است و آهنگ‌های آن‌ها هنوز هم شوق و امید به مبارزه با همه ظلم و ستم و بی‌عدالتی را در وجود انسان‌های مبارز و آگاه، به ویژه در میان جوانان کُرد و تُرک این کشور، شعله‌ور می‌سازد.

حزب ارتجاعی حاکم در ترکیه، می‌خواهد وجود سیاسی و فرهنگی این گروه موسیقی را که آهنگ‌هایش الهام‌بخش میلیون‌ها انسان در سراسر جهان است و مردم را به مبارزه علیه استبداد و ارتجاع دعوت می‌کند، نابود کند و همراه با از بین بردن مقاومت مردم، منبع مهمی از امید را در این روزهای تاریک استبداد حاکم از بین ببرد.

گروه یوروم که کار هنری خود را از سال ۱۹۸۵ با موسیقی اعتراضی شروع کرد، همیشه صدای مردم فریاد مظلومان بود و با این که اعضای گروه در طی چند دهه تغییر کردند، اما خط سیاسی آن‌ها که بسیار چپ و رادیکال و اعتراضی بود همچنان باقی ماند و از مسیر انقلابی و سوسیالیستی خود منحرف نشد و با وجود خفقان حاکم در ترکیه، با سرودن آهنگ‌های انقلابی، زبان‌گویای کارگران و زحمتکشان باقی ماند و مردم را همواره به مبارزه علیه حکومت سرمایه‌داری ترکیه و سلطه ضد مردمی حزب عدالت و توسعه فراخوانده است.

دولت فاشیستی ترکیه از سال ۲۰۱۶، کنسرت‌های گروه یوروم را ممنوع کرد و اعضای آن‌ها را به بهانه‌های مختلف از جمله وابسته بودن آنها به "جبههٔ آزادی‌بخش انقلابی خلق"، که به عنوان یک حزب مارکسیست لنینیست رادیکال در ترکیه شناخته می‌شود و در لیست سازمان‌های تروریستی امپریالیسم امریکا، اتحادیهٔ اروپا و انگلستان قرار گرفته است، متهم کرد.

اعمال شیوه‌های فاشیستی و سرکوبگرانه در مورد مخالفان چپ انقلابی در ترکیه به هیچ وجه جدید نیست؛ اما از کودتای نافرجام ماه جون ۲۰۱۶ به بعد، این سیاست بیش از پیش علنی شد و جنبهٔ "قانونی" پیدا کرد. وزارت اطلاعات و امنیت ترکیه از روز جمعه ۱۱ نومبر ۲۰۱۶ از فعالیت ۳۷۰ انجمن غیردولتی از جمله نهاد‌های حقوق بشر و دفاع از حقوق کودکان جلوگیری کرد. این اقدام سرکوب‌گرانه به بهانهٔ داشتن ارتباط و همدستی و همکاری با گروه‌های تروریستی و تهدید علیه امنیت ملی توجیه شد. در پی آن بسیاری از این انجمن‌ها که شامل انجمن وکلا نیز می‌شود، توسط پولیس مهر و موم شدند. همزمان با این بگیر و ببندها؛ پولیس فاشیستی رژیم اردوخان به مرکز فرهنگی "ایدیل" یورش برده و تمامی آلات موسیقی این گروه را شکسته و دو تن از اعضای آن را با خود بردند. در ۱۴ فبروری ۲۰۱۸، وزارت کشور ترکیه، ۶ عضو این گروه را به لیست "تروریست‌های تحت تعقیب" اضافه و تعدادی از اعضای این گروه را دستگیر کرد. در اعتراض به این اقدام، اعضای این گروه، علیه این بی‌عدالتی دست به اعتصاب غذا زدند. یکی از افرادی که به این اقدام پیوست، خواننده "سولیست" (Soloist) این گروه، هلین بولک بود.

در اعتراض به این اقدامات پولیسی حکومت سرکوبگر ترکیه، تا کنون تجمعات و تظاهرات های گوناگونی در ترکیه و سراسر جهان در پشتیبانی از این گروه هنری - انقلابی انجام شده است.

یکی از کارهای جالبی که نیروهای چپ و کمونیست در حمایت از گروه یوروم انجام دادند، تشکیل گروه های موزیک و بازخوانی آهنگ های آنان است. با این کار، طرفداران این گروه هنری به رژیم ارتجاعی اردو خان این پیام را دادند که حتی اگر شما مانع از فعالیت های هنری "گروه یوروم" در ترکیه شوید و آن ها را زندانی و شکنجه کنید، ما با خواندن آواز های آنان، پیام شان که مبارزه با ستمگران و رهائی از یوغ ارتجاع و استبداد است را به گوش جهانیان می رسانیم و با این کار هدف این گروه انقلابی را زنده نگاه می داریم.

تا کنون گروه های هنری تشکیل شده در سراسر جهان با خواندن و پخش سرودهای "گروه یوروم" همچنان به پشتیبانی خود از آن ها ادامه می دهند. یکی از این گروه های هنری در حدود ۴ سال است که در وین از رفقای ترک؛ اتریشی و ایرانی تشکیل شده که در تجمعات و مراسم مختلف، از جمله روز جهانی کارگر، با خواندن سرودهای آنان به زبان های مختلف (ترکی، کردی، فارسی...) به مبارزه علیه فاشیسم و ارتجاع جهانی می پردازند.

یکی از کارهای گروه هنری ویانا؛ خواندن سرود "ز خون جلوه کن ای هماره یاد" برای چهل و هفتمین سالگرد حماسه سیاهل در سال ۲۰۱۷ بود که در جریان این مراسم در ستهلم پخش شد و جلوه ای از همبستگی بین المللی مبارزان با یک دیگر را به نمایش گذارد.

در حال حاضر به دلیل وضعیت اضطراری ناشی از شیوع کرونا که باعث قطع تجمعات و گردهم آیی های نیروهای انقلابی در سراسر جهان شده است، امکان برگزاری آکسیون های جمعی وجود ندارد؛ اما حرکت های مبارزاتی بسیار زیبایی در پشتیبانی از رفقای گروه یوروم انجام گرفته است؛ از جمله خواندن سرود های این گروه در مقابل پنجره آپارتمان خود و یا نوشتن پیام پشتیبانی از آن ها و گرفتن عکس و پخش در فیسبوک و توییست گروه یوروم و همین طور افشاگری های تک نفره در پارک ها و محل زندگی با گذاشتن عکس های اعضای این گروه که همچنان در اعتصاب غذا هستند مانند "ابراهیم گوکچک" که اعتصاب غذای خود را از تاریخ ماه مه ۲۰۱۹ تاکنون ادامه می دهد. در صورت عدم اقدام فوری، جان این هنرمند مبارز نیز مانند هلین بولک در معرض خطر مرگ خواهد بود.

به رغم تمام تلاش های سرکوبگرانه حکومت اردو خان، مبارزه علیه این رژیم فاشیستی و دیکتاتور همچنان ادامه خواهد داشت و نیروهای انقلابی به هیچ وجه در مقابل نظام استثمارگر حاکم بر ترکیه سکوت نخواهند کرد.

در مراسم به خاک سپاری هلین در تاریخ ۴ اپریل، پولیس چندین تن از اعضای این مرکز فرهنگی را در مراسم تشییع جنازه او دستگیر کرد و برای متفرق کردن سایرین با استفاده از پاشیدن آب و گاز اشک آور مانع از مراسم خاکسپاری هلین توسط مردم شد و متأسفانه جسد هلین بولک به خاطر هراس مقامات از عواقب یک خاکسپاری مردمی، به دست پولیس فاشیست ترکیه به خاک سپرده شد.

اما به رغم مرگ هلین، مبارزه علیه این رژیم فاشیستی و دیکتاتور همچنان ادامه خواهد داشت و نیروهای انقلابی به هیچ وجه در مقابل نظام استثمارگر حاکم بر ترکیه سکوت نخواهند کرد. وظیفه تمام وجدان های بیدار است که در مقابل سیاست های سرکوب گرانه و ضد خلقی دولت اردو خان ساکت ننشینند و به حمایت از معترضان برخیزند.

هلین بولک برای همیشه زنده خواهد ماند و راه او که مبارزه با امپریالیسم، استبداد و ارتجاع بود همچنان ادامه خواهد داشت.

با ایمان به پیروزی راهمان

ویانا - اتریش / ۱۲ اپریل ۲۰۲۰